

ЗНАЧАЈ ОБАВЕЗНЕ МОЛИТВЕ (НАМАЗА) У ИСЛАМУ

أهمية الصلاة

<Српски – Serbian – صربي>

www.islamqa.info

Превод: Љубица Јовановић

Рецензија: Амра Дацић

ترجمة: ليويتسا يوفانوفيتس

مراجعة: عمرة دانتسيتش

Значај обавезне молитве (намаза) у Исламу

Питање: Који је значај намаза¹ у Исламу?

Одговор: Хвала припада Богу!

Важност намаза у Исламу је толика да се не може описати. То је први услов Ислама којег је Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, споменуо након шехадета (сведочења), са којим се постаје муслиман. Молитва/намаз је био обавезан свим посланицима и људима. Узвишени Бог је објављивао његову обавезу у величанственим ситуацијама. На пример, када је Бог причао са Мојсијем, мир над њим, казао је:

„Тебе сам изабрао, зато слушај оно што ти се објављује! Ја сам, уистину, Аллах², другог (истинског)

¹ Намаз (ар. салат) у језичком смислу односи се на молитву или молбу (Богу). У термилошкоком смислу намаз је посебан обред богослужења или обожавања који захтева одређене речи и покрете који су прецизно дефинисани. Намаз је, након сведочења да нема другог истинског бога осим Аллаха и да је Мухаммед Божији посланик и роб, други темељ Ислама без којег Ислам човека не може опстати. Он је веза између човека и његовог Господара и у њему се огледа човекова покорност Божијим наређењима. Обавезних намаза у току дана је пет који се клањају (обављају) у прецизно одређеном времену.

² Аллах је арапска реч која означава властито име Једног, Јединог, Истинског Бога који је јединствен у свему и није никакав назив за неког посебног Бога муслимана. Корен овог имена је у речи 'илах' која у арапском језику значи бог или божанство, било оно истинито или лажно. Додавањем одређеног члана 'Ел', добија се реч 'Ел-Илах' која је основа имена 'Аллах' којим се означава Један, Једини, Истински Бог који постоји, Створитељ и Господар свега, Једини Који заслужује да се обожава и Једини Кога Његови робови истински обожавају. Сва божанства мимо њега су

бога, осим Мене, нема; зато само Мени ибадет³ (обожаванье, богослужје) чини и намаз обављај – да бих ти увек на уму био!" (Кур'ан, Та-Ха, 13-14)

Слично овоме, намаз је наређен Посланику Мухаммеду, нека су Божији благослов и мир над њим, током ми'раца (уздицања на небеса). Чак, када Бог хвали вернике, као на почетку кур'анског поглавља Верници, један од првих описа верника јесте њихово чување намаза – они који намаз понизно обављају.

Једном је неки човек питао Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим, о најбољем делу. Посланик, нека је над њим Божији спас и ми, је рекао да је најбоље дело намаз. Онда је човек питао и опет питао. Прва три пута је Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, рекао: "Молитва", а четврти пута је рекао: "Борба на Божијем путу." (Ову верзију бележе Ахмед и Ибн Хиббан)

лажна. Узвишени Бог у Исламу има мноштво лепих имена, а име Аллах упућује на сва остала Божија лепа имена. Хришћани и Јевреји који говоре арапским језиком исто тако Бога називају Аллах и то име користе у Библији.

³ Ибадет (обожаванье, богослужје) у језичком смислу представља понизност и скрушеност (према Богу). У термилошком значењу ибадет је назив за све оно што Узвишени Бог воли и са чиме је задовољан од речи и дела, јавних и тајних. Дакле, ибадет је обожаванье Бога кроз покорност у ономе што је Он наредио и остављање онога што је забранио. Три су темеља ибадета: љубав, страх и нада. Услови исправности ибадета и његовог примања су: искреност – да то дело буде само ради Бога, и исправност – да то дело буде у складу са праксом последњег Божијег посланика, Мухаммеда, нека су Божији благослов и мир над њим. Ибадет се упућује само Узвишеном Богу.

На важност намаза је указано у многим Посланиковим, нека су Божији благослов и мир над њим, хадисима⁴. На пример, када је рекао:

"Прва ствар за коју ће човек да буде питан на Судњем Дану јесте намаз. Ако намаз буде исправан и остала дела ће да буду исправна. А ако он буде неисправан и остала дела ће да буду неисправна." (Хадис бележи Таберани)

Важност намаза лежи у томе да без обзира која дела радимо у животу, најважнији аспект јесте наш однос са Богом, а то је иман (вера), богобојазност, искреност, и обожавање Бога. Овај однос између роба и Бога је намазом доказан и практично примењен, као што се и повећава и јача намазом. Тако да, ако је намаз добар и исправан, и остала дела ће да буду добра и исправна; а ако намаз није добар и исправан, онда ће и остала дела да буду лоша и неисправна, као што је то рекао Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим.

У стварности, намаз који је исправно обављен, са стварним сећањем на Бога и окретањем Њему за опрост, ће да има трајан утицај на човека. Након што заврши намаз, његово срце ће да буде испуњено сећањем на Бога. Бојаће се Бога и такође надаће се Богу. Након што то осети, неће хтети да оде из тог повлаштеног положаја у онај када је непокоран Богу. Бог је спомену ову особину намаза када је у Часном Кур'ану рекао (у преводу значења):

⁴ Хадис у језичком смислу значи *говор, казивање, приповедање*. У термилошком смислу хадис је синоним за суннет и означава све оно што је пренесено од Божијег посланика Мухаммеда, нека су Божији благослов и мир над њим, његове речи, пракса, прећутно одобравање, морално-етичке особености или животопис.

„Молитва, заиста, одвраћа од разврата и од свега што је ружно.“ (Кур'ан, Паук, 45)

Недеви је описао ову особину речито, на следећи начин:

"Његов циљ јесте да створи унутрашње Ја човека, духовну снагу, светло вере, и свесност о Божијем надзору што му помаже да успешно устраје против свих врста зала и искушења, и да остаје устрајан у времену искушења и разилажења и да се заштити од слабости тела и неумерених прохтева."

Свеобухватни утицај који треба да има исправно обављени намаз на човека је појашњен у кур'анским одломцима:

„Човек је, уистину, створен малодушан: када га невоља снађе – брижан је, а када му је добро – неприступачан је, осим верника, који намазе своје буду на време обављали.“ (Кур'ан, Степени, 19-23)

Што се тиче Будућег света, Божији опрост и Његово задовољство су уско везани за намаз. Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, је рекао:

"Бог је учинио обавезним пет намаза. Ко год употпуни абдест⁵, клања их у прописаним временима, употпуњује прегивање, падање ничице и буде понизан⁶ има обећање од Бога да ће да му опрости. А ко год то не уради нема обећање од Бога. Може да му или опроси или

⁵ Обавезно верско прање пре обављања намаза.

⁶ Присутан својим срцем у молитви. Онда се тај осећај у срцу одрази на тело. Особа постане мирна и смирена. Његов поглед је такође оборен. Тај осећај у срцу чак утиче и на његов глас.

да га казни." (Бележе Малик, Ахмед, Ебу Давуд, Ен-Несаи и други)

Намаз је облик прочишћавања за човека. Он се окреће своме Господару и састаје се са Њиме пет пута дневно. Као што је назначено изнад, ово стајање које се понавља у једном дану треба човека да чува од чињења греха у том дану. Штавише, то треба да буде време жаљења и покајања, на пример да човек искрено тражи од Бога опрост за оне грехе које је починио. Додатно, намаз сам по себи је добро дело које брише нека лоша дела која је човек починио. Ове ствари могу да се виде у следећем хадису Божијег Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим:

"Ако би особа имала реку крај куће и ако би се купала у њој пет пута дневно, да ли мислите да би остало нечистоће на њему? Људи су рекли: 'Никаква нечистоћа не би остала на њему.' Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, је онда рекао: 'То је као и са пет дневних намаза: Аллах њима брише грехе.'" (Бележе Бухарија и Муслим)

У другом хадису Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, је рекао:

"Пет дневних намаза, Цума (намаз петком) до Цуме бришу оно што је од греха било између њих." (Бележи Муслим)

Одговорио: Цемалудин Зарабозо

Извор: <http://islamqa.info/en/12305>

